

Οι πιστοί προσκυνούν την Παναγία

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας, μετά από κάθε σημαντικό γεγονός που συνδέεται με την έλευση του Υιού του Θεού στον κόσμο για τη σωτηρία του, εορτάζεται η σύναξη προς τιμήν του προσώπου που έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο σ' αυτό.

Για παράδειγμα, όπως μετά τη Βάπτισμα του Χριστού έχουμε τη Σύναξη του Αγίου Ιωάννη του Βαπτιστού, έτσι μετά τη Γέννησή Του έχουμε τη Σύναξη της Θεοτόκου.

Η κάθε Σύναξη προεκτείνει την καθεαυτή γιορτή εμβαθύνοντας στο νόημά της και επαναλαμβάνοντας τους περισσότερους ύμνους της.

Συνεπώς, η Σύναξη της Θεοτόκου τονίζει μεν τη Γέννηση του Κυρίου δίνοντας

όμως έμφαση στην πραγματικότητα της Σάρκωσής Του, πράγμα που μπορεί να λανθάνει της προσοχής μας σήμερα, ενώ ήταν ζωτικής σημασίας για την Εκκλησία κατά τους πρώτους αιώνες που είχε να αντιμετωπίσει αιρετικούς που αμφισβητούσαν την Ενσάρκωση. Θεωρούσαν την εμφάνιση του Υιού του Θεού «κατά δόκησιν» και πίστευαν ότι η παρουσία του στη γη ήταν φαινομενική. Στην ουσία ήταν οπαδοί του ιρανικού ζωροαστρισμού ο οποίος πρέσβευε τη δυαρχία, την ύπαρξη δηλαδή ενός καλού και ενός κακού θεού σε συνδυασμό με την δυαλιστική αντίληψη κατά την οποία ο πρώτος είναι δημιουργός της ψυχής ενώ ο δεύτερος του σώματος και της ύλης του κόσμου. Γι' αυτό, ήταν ασύλληπτο γι' αυτούς να διανοηθούν πως ο καλός θεός που ήρθε να σώσει την ψυχή του ανθρώπου, μπορούσε να προσλάβει και να σώσει την ανθρώπινη σάρκα, την οποία θεωρούσαν δημιούργημα του κακού θεού.

Η Εκκλησία αντέδρασε με σθένος κατά των προαναφερθεισών δοξασιών γιατί διαστρέφουν την αλήθεια, αφού ο Ένας και Αγαθός από τη φύση του Θεός δημιούργησε τον κόσμο, δηλαδή την ύλη και το σώμα του ανθρώπου.

Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος επισημαίνει πόσο σημαντική για τη σωτηρία είναι η αλήθεια αυτή καθώς η αποδοχή της πραγματικότητας της Σάρκωσης του Θεού, αποτελεί ίδιον του Χριστιανού.

Αυτή την αλήθεια τονίζει η Σύναξη της Παναγίας αλλά και το γεγονός ότι από όλα τα δώρα που προσέφερε η δημιουργία του Θεού προς ευχαριστία για την αποστολή του Υιού Του, το ανώτερο είναι η Παναγία Παρθένος, που με την προσφορά τους εαυτού της έγινε συνεργός στο υπέρτατο μυστήριο, γι' αυτό και αποτελεί μεσίτρια του ανθρωπίνου γένους, παρηγοριά και ελπίδα μας!

Μαρία Βλάχου, Θεολόγος

pemptousia.gr